

Huertos urbanos: todos a cultivar pero nadie a gestionar, el caso de Andalucía

(Taula rodona en el marc del IV Aplec d'Agricultura Urbana, 24 d'octubre de 2017)

Dins del marc de L'aplec d'agricultura Urbana i com a part del cicle de jornades de l'Associació EcoConcern Innovació social va tenir lloc en l'espai RAI la xerrada: Huertos Urbanos: Tod@s a cultivar pero nadie a gestionar, el caso de Andalucía.

En primer lloc es va fer una introducció sobre l'Aplec i es va parlar sobre els horts urbans de la ciutat de Barcelona per emmarcar la xerrada. Seguidament, Alfonso Pecino, tècnic de l'Ajuntament de Barrios (Cádiz), amb més de 30 anys d'experiència en gestió d'horts urbans va explicar que els horts urbans son multifuncionals, incloent funcions socials (p. ex. educació, identitat, salut), territorials (p. ex. paisatge, revitalització d'espais), econòmiques (p. ex. nivell de vida, feina) i medi ambientals (p. ex. reduir els efectes d'illa de calor, potenciar la biodiversitat).

La xerrada es va anar desenvolupant entorn de dues idees clau. La primera, més general, sobre el procés cíclic d'aparició i desaparició d'horts urbans en paral·lel a les etapes de crisi i prosperitat econòmica. El ponent va emfatitzar que la multi-crisis a l'estat espanyol havia fet prosperar els moviments agroecològics i, en concret, hi va haver un creixement exponencial dels horts a Andalusia, sobretot a partir de l'any 2008, com va passar també a la ciutat de Barcelona. La segona idea va pivotar sobre com gestionar els horts urbans. L'Alfonso va explicar que l'any 2014 a Andalusia es va obrir un procés de reflexió sobre els horts urbans i es va fer la primera jornada sobre horts urbans de tota la comunitat autònoma. La qüestió bàsica fou si "*Pot la terra i la suor sostenir els horts urbans?*". És a dir, com es manté a la llarga un hort després de la motivació i il·lusió inicials. Es va parlar dels

diferents models de gestió, incloent l'autogestió, la co-gestió entre un ens públic i un privat o la gestió municipal. A partir d'aquí la xerrada es va dirigir en com superar la monotonia de la gestió passats els moments inicials d'aprenentatge comunitari, com es podien superar els problemes d'excés d'assemblees o assemblees interminables, burocratització de processos, presa de decisions massa llargues, monopolització dels discursos per part d'algunes persones, etc. Per donar resposta a tots aquests interrogants el ponent va proposar dos eines bàsiques, la primera la formació de xarxes, ja sigui en forma de federacions, plataformes o xarxes informals i la segona la legislació. L'Alfonso Pecino creu que es necessari un marc legal, que podria ser una legislació autonòmica en el cas d'Andalusia per tal de garantir la continuïtat dels horts i protegir-los jurídicament i que no estiguin sotmesos als períodes cíclics de crisis.

Finalment va haver un col·loqui obert que sobretot va girar entorn del tema de la gestió, dels horts okupats i de la legislació. El ponent va reiterar la seva idea d'intentar legalitzar els horts, en la forma que sigui, per tal de protegir-los. Va explicar que si no s'estava institucionalitzat s'era molt fràgil, una altra cosa és el tipus de gestió que se li pugui donar a l'espai, que pot ser totalment participativa i des de baix.